31993L0121

31.12.1993 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 340/39

SMERNICA RADY 93/121/ES

z 22. decembra 1993,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 91/494/EHS o zdravotných podmienkach zvierat, ktorými sa riadi obchod vo vnútri spoločenstva a dovozy čerstvého hydinového mäsa z tretích krajín

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 43,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([2]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

keďže článok 3 (A) ods. 1 smernice Rady 91/494/EHS z 26. júna 1991 o podmienkach týkajúcich sa zdravia zvierat, ktorými sa riadi obchod vnútri spoločenstva a dovozy čerstvého hydinového mäsa z tretích krajín ([4]), stanovuje pravidlá pre očkovanie proti pseudomoru hydiny pre kŕdle pôvodu hydinového mäsa určeného pre členské štáty alebo regióny členských štátov, ktorých štatút bol uznaný v súlade s článkom 12 ods. 2 smernice Rady 90/539/EHS z 15. októbra 1990 o zdravotných podmienkach zvierat, ktorými sa riadi obchod vo vnútri spoločenstva a dovozy hydiny a násadových vajec z tretích krajín ([5]);

keďže je potrebné stanoviť pravidlá pre očkovanie proti pseudomoru hydiny, ktoré sa majú uplatňovať od 1. januára 1993 na obchod s čerstvým hydinovým mäsom určeným pre členské štáty alebo regióny členských štátov, ktorých štatút bol uznaný v súlade s článkom 12 ods. 2 smernice 90/539/EHS;

keďže Rada prijala smernicu 92/66/EHS ([6]) o kontrole pseudomoru hydiny a smernicu 92/40/EHS ([7]) o kontrole moru hydiny (vtáčej influenzy), umožňujúc tak zjednodušenie smernice 91/494/EHS;

keďže je žiaduce, aby sa umožnila alternatíva k použitiu osobitnej značky definovanej v článku 5 smernice 91/494/EHS;

keďže je potrebné zmeniť a doplniť pravidlá obchodovania uplatňované na tretie krajiny, aby sa zaistilo, aby boli rovnocenné s tými, ktoré sú uplatňované na členské štáty, najmä pokiaľ ide o pseudomor hydiny a mor hydiny,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica Rady 91/494/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 3 (A) ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. bolo chované na území spoločenstva od vyliahnutia alebo bolo dovezené z tretích krajín v súlade s požiadavkami kapitoly III smernice 90/539/EHS. Hydinové mäso určené pre členské štáty alebo regióny členských štátov, ktorých štatút bol uznaný v súlade s článkom 12 ods. 2 tejto smernice, musí pochádzať z hydiny, ktorá nebola očkovaná proti pseudomoru hydiny použitím živej očkovacej látky počas 30 dní predchádzajúcich zabitiu.

Toto pravidlo posúdi Rada konajúc kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie pred nadobudnutím účinnosti legislatívy spoločenstva harmonizujúcej použitie očkovacej látky proti pseudomoru hydiny a najneskôr 31. decembra 1994.“

2. V článku 3 (A) ods. 2 sa druhá zarážka nahrádza takto:

„— ktorá sa nenachádza v oblasti, ktorá z dôvodov zdravia zvierat podlieha reštriktívnym opatreniam zahŕňajúcim kontroly hydinového mäsa v súlade s legislatívou spoločenstva v dôsledku vypuknutia choroby, na ktorú je hydina nákazlivá;“.

3. K článku 5 sa vkladá nasledujúci odsek:

„3. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 a v prípade epizoócie pseudomoru hydiny, čerstvé hydinové mäso sa môže značiť v súlade s článkom 3 ods. 1 (A) písm. e) smernice 71/118/EHS zdravotnou značkou opísanou v prílohe I, kapitola X, bod 44 a) a b) k smernici 71/118/EHS za predpokladu, že takéto mäso pochádza z hydiny, ktorá:

a) pochádza z chovu nachádzajúceho sa v pásme pozorovania, ako je definované v článku 9 ods. 1 smernice 92/66/EHS, ale nie v ochrannom pásme definovanom v článku 9 ods. 1 smernice 92/66/EHS, a s ohľadom na ktorý nebol zaznamenaný po epidemiologickom vyšetrení žiadny kontakt s infikovaným chovom;

([1]) Ú. v. ES C 89, 31.3.1993, s. 8.
([2]) Ú. v. ES C 176, 28.6.1993, s. 26.
([3]) Ú. v. ES C 201, 26.7.1993, s. 50.
([4]) Ú. v. ES L 268, 24.9.1991, s. 35.
([5]) Ú. v. ES L 303, 31.10.1990, s. 6.
([6]) Ú. v. ES L 260, 5.9.1992, s. 1.
([7]) Ú. v. ES L 167, 22 6.1992, s. 1.

b) pochádza z kŕdľa, kde sa vykonáva virologické vyšetrenie poskytujúce negatívny výsledok u reprezentačnej vzorky kŕdľa päť dní pred odoslaním hydiny; odber vzorky musí vykonať veterinárny lekár určený príslušným orgánom;

c) pochádza z chovu, kde neboli zistené žiadne známky alebo klinické príznaky, ktoré by naznačovali prítomnosť pseudomoru hydiny po klinickom vyšetrení veterinárnym lekárom určeným príslušnými orgánmi; takéto vyšetrenie sa musí vykonať do 24 hodín pred odoslaním hydiny;

d) bez vplyvu na ustanovenia článku 3 (A) ods. 3, je priamo dopravená z chovu pôvodu na bitúnok; použité dopravné prostriedky musia byť zapečatené úradným veterinárnym lekárom a vyčistené a dezinfikované pred a po každej preprave;

e) je vyšetrená na bitúnku v čase prehliadky pred a po zabití s cieľom zistenia príznakov pseudomoru hydiny.

Členské štáty uplatňujúce tieto ustanovenia informujú ostatné členské štáty a Komisiu v rámci Stáleho veterinárneho výboru o opatreniach, ktoré prijímajú v tejto záležitosti.

Všeobecné kritériá pre odber vzoriek, frekvenciu odberu vzoriek a akékoľvek podmienky, ktoré sa majú dodržiavať pri vykonávaní a), b) a c) sa stanovia v súlade s postupom ustanoveným v článku 17 po konzultácii s Vedeckým veterinárnych výborom a pred 1. januárom 1995.

4. Pred 1. januárom 1998 Komisia predloží Rade správu o skúsenostiach získaných od vykonania týchto ustanovení, spolu s akýmikoľvek návrhmi, o ktorých môže Rada rozhodnúť kvalifikovanou väčšinou.“

4. Článok 10 sa nahrádza takto:

„*Článok 10*

1. Čerstvé hydinové mäso musí pochádzať z krajín:

a) v ktorých v celej krajine mor hydiny a pseudomor hydiny podliehajú hláseniu zo zákona v súlade s medzinárodnými štandardmi;

b) bez moru hydiny a pseudomoru hydiny alebo ktoré, aj keď nie sú bez týchto chorôb, uplatňujú opatrenia s cieľom ich kontroly aspoň rovnocenné s tými, ktoré sú stanovené v smerniciach 92/40/EHS a 92/66/EHS v uvedenom poradí.

2. Pred 1. januárom 1995 sa prijmú dodatočné kritériá na klasifikovanie tretích krajín, pokiaľ ide o odsek 1 v súlade s postupom stanoveným v článku 17.

Pri vykonávaní odseku 1 Komisia prijme prostredníctvom certifikácie všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie konkrétnych situácií týkajúcich sa zdravia zvierat v určitých regiónoch spoločenstva.

3. Komisia môže v súlade s postupom stanoveným v článku 17 rozhodnúť, za ktorých podmienok sa odsek 1 má uplatňovať iba na časť územia tretích krajín.“

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr 1. januára 1995. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Keď členské štáty prijmú tieto opatrenia, uvedú v nich odkaz na túto smernicu alebo ich takýto odkaz bude sprevádzať pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Metodiku vykonania takéhoto odkazu si ustanovia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii text hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti upravovanej touto smernicou.

Článok 3

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 22. decembra 1993

Za Radu

predseda

J.-M. DEHOUSSE